

[Poul Dam.]

vet gennemført effektivt, jeg skal undlade at sige hvilke og hvornår, det ved man jo nok — men alligevel.

Hvis man, og det underer mig egentlig, at man ikke er det, var en lille smule fortrolig med pædagogiske miljøer her i landet, og en stor del af kristeligt folkepartis folketingsgruppe har jo været pædagoger på et eller andet tidspunkt i deres liv, så ville man vide noget om, hvad der ligger bag børns og unges forhold til alkohol og også deres misbrug. Der ligger et forhold i hjemmet, og der ligger et forhold i samfundet, herunder i meget høj grad dette, at de unge ønsker at være voksne, og en restriktiv omverden har måske gjort, at de i mange tilfælde har omgåedes letsindigt med de stærke drikke. Det, der skal gøres herimod, er noget, der skal gøres af pædagoger og af forældre, og hvis man på forhånd tager ansvaret fra forældrene og pædagogerne, så har man gjort det hele totalt umuligt. Så har man skabt et tvangs- og reglementeringssamfund, som er i total modstrid med den lære, som kristeligt folkeparti plejer at påberåbe sig.

Hanne Reintoft (DKP):

Lad mig først lige sige til hr. Voigt, at min fantasi med hensyn til den familiesituation, han skitserede med den 17-årige nygifte, rækker så langt, at hun jo eventuelt kunne anbefale sit stykke mandfolk at hente sin brændevin selv.

Når det er sagt, så vil jeg gerne understrege, at også jeg finder dette forslag malplaceret og lidt primitivt. Det er ikke fordi vi ikke finder det uheldigt, at vi har et alkoholmisbrug i landet. Vi finder det også uheldigt, at mange unge kører ud i et sådant alkoholmisbrug, og vi erkender, at det er stort, og at det tit undervurderes i forhold til narkoproblemet.

Vi ønsker ligesom socialdemokratiet og SF en mere effektiv indsats på det pædagogiske område, ved oplysning i al almindelighed, og ikke mindst ved behandling af alkoholskadede, fordi vi jo stadig væk ikke dér i forhold til socialforvaltninger og sådan noget er nået frem til den accept, som vi bør og skal have, af alkoholismen som en sygdom, for at kunne hjælpe de mennesker.

Vi vil ikke støtte det foreliggende forslag, for det første fordi det er fuldstændig uover-

skueligt administrativt. Vi ved, det simpelt hen ikke vil blive overholdt. Det vil hverken blive overholdt af forældrene eller af de små købmænd. Vi ved, det er svært kontrollérbart, og skulle det kontrolleres, så ville det medføre nogle kontrolmekanismer, som vi absolut ikke ønsker at medvirke til, også fordi det er vores opfattelse, at problemerne omkring alkoholmisbrug har langt, langt mere alvorlige, personlige og samfundsmæssige årsager end blot dette, at man kan købe spiritus i en hvilken som helst forretning.

Jeg er enig med dem, der har sagt, at denne form for restriktiv politik ikke nogen steder har ført til noget særlig heldigt, og at det ikke har gjort alkoholproblemet mindre, endsige fjernet de faktorer, der kan drive folk ud i de ulykkelige situationer.

Ordføreren for forslagsstillerne (Inge Krogh) (KrF):

Jeg må takke handelsministeren og ordførerne for, at man i hvert fald har set, at det er et stort problem, vi har, og jeg må takke for handelsministerens udtalelse om, at man vil føre oplysningen ind i fastere rammer. Men dertil må jeg sige, at jeg tror, man overvurderer oplysningen. Jeg ved, der ikke er gjort nok, men netop dette forbud må være en hjælp til det, som er omtalt adskillige gange, nemlig forældre og skoler.

Hvis vi ser på forbudstanken, så kan vi se, hvad der er indført i Norge. Dér er det forbudt at sælge til unge under 18 år, og skal man have brændevin, skal man være 20 år. Norges forbrug, omregnet til 100 pct. alkohol, er 2,8 l pr. indbygger, hvorimod det i Danmark er 8,3 l, så dér har forbudstanken i hvert fald ikke bevirket, at det er steget.

Vi ser i Danmark en stadig stigning i forbruget. Vi kan jo se det af tallene i Statistisk Årbog. I 1968 var der 27,8 mill. l omregnet til 100 pct. alkohol. I 1971 er det steget til 36,6 l. Forbruget er altså steget, og det er stadig nye, der kommer med, altså yngre aldersgrupper, og dér kan man da netop henvise til, at der meget ofte tales om det i skolerne. Mange lærere føler sig magtesløse over for det; adskillige steder har man afstået fra at afholde skolefester, fordi unge berusere ødelægger skolefesterne. For mange lærere er det et problem, at eleverne i frikvartererne køber hos den nærliggende købmand. Og så siger man altså, at det er pædagogerne, der